

– Ехааа! Най-много от всичко обичам да се разхождам с най-добрия си приятел! С теб, Ралф! – извика щастливо таралежчето Бодливка. Енотът Ралф се усмихна.

Тази сутрин Бодливка казваше това вече за трети път, но такава си беше тя – когато се радваше и беше щастлива, говореше много. А разходката в гората наистина беше много приятна.

Изведнъж Ралф усети, че нещо капе върху главата му.
– О, не! Заваля! – извика той.
– Какви ги говориш? – засмя се Бодливка. – В небето няма нито един облак.

Ралф вдигна глава и сред клоните на едно дърво забеляза маймунче, което държеше шише с вода. Маймунчето ръсеше наляво-надясно вода от шишето и се смееше.
– Хей! Престани да ме пръскаш! – викна ядосано еноътът.